

Raons per la independència

El procés sobiranista en el marc internacional

Martí Anglada. 12 de febrer del 2014. Teatre Municipal

El reconeixement de la independència

Tradicionalment la independència d'un país respecte d'un altre, no ha estat el resultat de l'aplicació d'un marc legal que la possibiliti, ans el contrari. Amb tot, recentment el Tribunal Internacional de l'Haya va dictaminar que la separació de Kosovo de Sèrbia era legítima perquè hi havia una majoria social que n'era favorable, encara que les lleis internes del darrer país no ho permetien.

Tot i la legitimitat de la proclamació de la independència, cal, però, que aquesta sigui reconeguda pels altres països, quants més millor, i sobretot per aquells que són decisius en l'àmbit internacional a nivell polític i econòmic, principalment els EEUU, Alemanya i França. En definitiva, fan falta països "amics" que ens reconeguin. Davant dels esdeveniments, els parers canvien: pel que fa a la independència d'Eslovènia, inicialment França i la Gran Bretanya n'eren contraris.

El reconeixement de Catalunya, doncs, per part dels diferents estats serà fruit d'un llarg diàleg amb la resta d'Europa i del món. Perquè hi hagi diàleg ens han de conèixer, hem de ser coneguts pels interlocutors. Els catalans comencem a ser coneguts a partir de la manifestació de l'11 de Setembre del 2012 i amb la Via Catalana s'amplifica. És a dir, quanta més gent hi hagi darrere el procés sobiranista, més serem coneguts i finalment més "amics" tindrem. Depèn, en definitiva, de nosaltres.

Quant a l'actitud dels governs, cal dir que, a hores d'ara, no hi ha cap declaració hostil. Estan callats, això és un bon senyal. Estan expectants: El procés és seriós? És una bombolla? Encara no el consideren amb prou força: estan pendents del que votem, sigui a la consulta del 9 de novembre o en unes eleccions plebiscitàries.

El mitjans de comunicació: element clau

Els governs europeus i de la resta del món tenen, a través de les seves ambaixades, els seus propis canals d'informació sobre el procés sobiranista, però és a través dels mitjans de comunicació - televisió, ràdio, premsa i món digital -, que es genera el coneixement en l'opinió pública mundial. Durant aquests darrers dos anys el procés ha anat salvant l'escull dels corresponents estrangers, la gran majoria radicats a Madrid i inicialment mediatitzats per la premsa madrilenya i l'entorn espanyolista.

En aquests moments els mitjans del món anglosaxó en són molt favorables, admiren les èpiques col·lectives. En són exemples, les entrevistes a Artur Mas a la BBC i a la CNN nord-americana, i sèries d'articles en diaris sobre Catalunya i el procés. A l'Europa continental no en són tan favorables. A Alemanya, dels tres diaris principals, un n'és favorable; un altre, força; i un tercer, hi està en contra. La premsa de París inicialment tenia una actitud displicent, però ha canviat després de la Via Catalana. La premsa italiana fins ara n'ha estat contrària. No entenen res, la visió dels processos català i escocès està interferida pel concepte negatiu que s'hi té de la Pedània, per a ells és un procés egoista.

La pertinença a la Unió Europea

Espanya, enrocada en l'unitarisme i brandant la Constitució, es queda sense arguments de seducció i tan sols li queda el recurs de fer por: no es podran pagar les pensions, ens empobrirem, serem exclosos de la UE i no hi podrem tornar a entrar...

Quant a l'exclusió de la UE, els tractats de la Unió Europea no en parlen, dependrà dels països "amics". En aquests moments ja hi ha dos informes jurídics favorables a la permanència a dins de la UE. Un, encarregat pel Parlament Britànic, conclou que,

d'acord amb els principis internacionals, no es pot treure la ciutadania europea, i l'altre, és l'informe Lang, encarregat pel govern alemany, que proposa aplicar el criteri invers al que es va aplicar amb l'entrada de Xipre a la UE; és a dir, el sòl, inicialment en quedaria fora, però sí, a dintre de la UE, tot el que hi ha al damunt de la superfície: persones, activitats d'aquestes...

Parer del món empresarial

Un dels espantalls que el govern espanyol remou és el dels empresaris. Les manifestacions contràries al procés per part del món empresarial, però, sempre han estat desmentides. Així, Jaume Malet, president de la Cambra de Comerç dels EEUU a Espanya (amb 550 empreses a Catalunya), va manifestar que la independència produiria pànic entre els empresaris nord-americans; tot seguit va ser desqualificat pel nou ambaixador dels EEUU. Igualment ha ocorregut amb el criteri exposat per un grup d'empresaris alemanys residents a Catalunya, que han estat desmentits pel cònsol alemany a Barcelona.

Un fet posa en evidència aquestes manipulacions: Catalunya és on hi ha hagut un volum més elevat d'inversions estrangeres a la península i al sud d'Europa durant el 2013. Cal destacar, també, l'interès de la Xina en què el port de Barcelona sigui l'entrada de les seves mercaderies a la Unió Europea. D'altra banda, estudis recents conclouen que si a Europa hi ha més estats petits, augmentarà el dinamisme econòmic.